

Svenska Vinthundklubben

SLOUGHI - AZAWAKH

Rasstandard med kommentarer

Dessa kommentarer utarbetades ursprungligen för en domarkonferens 1992 av Göran Bodegård och Birgitha Runmarker - har omarbetats och uppdaterats av Göran Bodegård – senast 2012 inför SvVK konferensen 27-28 oktober.

SLOUGHI

FCI-nummer 188
Originalstandard 1998-01-08
FCI-standard 1998-01-08; franska
SKK:s Standardkommitté 2000-02-09
Ursprungsland/Hemland: Marocko
Standardansvar: FCI
FCI-klassifikation: Grupp 10, sektion 3
Användningsområde: Vinthund

AZAWAKH

FCI-nummer 307
Originalstandard 1994-08-22
FCI-standard 1998-06-03; franska
SKK:s Standardkommitté 2005-06-09
Ursprungsland/Hemland: Mali/Frankrike
Standardansvar: FCI
FCI-klassifikation: Grupp 10, sektion 3
Användningsområde: Vinthund

SLOUGHI

AZAWAKH

Innehåll

Bakgrund/ändamål
Helhetsintryck
Viktiga måttförhållanden
Uppförande/karaktär
Huvud
Hals
Kropp
Framställ
Bakställ

sida

2
2
2
2
3
4
4
5
5

Innehåll

Rörelser
Hud
Päls (pälsstruktur)
Päls (färg)
Storlek/vikt
Fel
Diskvalificerande fel
Kommentarer

sida

6
6
6
6
7
7
8
9

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Standardtext SLOUGHI:

Sloughi har funnits i Nordafrika sedan åtskilliga århundraden. Idag är rasen mest förekommande i Marocko, som har ansvaret för rasstandarderna. Sloughi förekommer endast med släthårig päls.

Standardtext AZAWAKH:

Azawakh är en afrikansk vinthund av afroasiatisk modell. Rasen kom till Europa cirka 1970. Dess ursprungsområde är Nigerbäckens mellersta delar med bl. a. Azawakhdalen. Sedan hundratals år tillbaka har azawakh varit de sydsahariska nomadernas hetsjakhund. Nomaderna uppskattar den också för dess skönhet och som sällskapshund.

HELHETSINTRYCK

Standardtext SLOUGHI:

Sloughi ger ett mycket ädelt och elegant intryck genom sin hållning, sin tunna hud och sin torra muskulatur.

Standardtext AZAWAKH:

Genom sin påfallande slankhet och elegans ger azawakh intryck av höggradig förfining. Skelett och muskulatur framträder tydligt genom den tunna och tät åtliggande huden. Azawakh är högbent och dess kropp inryms i en rektangel ställd på högkant.

VIKTIGA MÅITTFÖRHÅLLANDEN

Standardtext SLOUGHI:

Hos en hanhund med idealmankhöjden 70 cm bör kroppslängden, mätt från skulderbladsled till sittbensknöl, vara 67-68 cm. Hos en tik med idealmankhöjden 65 cm bör kroppslängden, mätt från skulderbladsled till sittbensknöl, vara 62-63 cm. Förhållandet mellan kroppslängd (mätt från skulderbladsled till sittbensknöl) och mankhöjd skall vara 0,96 (9,6:10). Förhållandet mellan bröstkorgsdjup och mankhöjd skall vara 0,4 (4:10). Förhållandet mellan skalle och nosparti skall vara 1 : 1.

Standardtext AZAWAKH:

- *Kroppslängdens relation till mankhöjden skall vara 9:10. Tikar får vara något längre.*
- *Bröstkorgens djup skall i relation till mankhöjden vara ca 4:10.*
- *Nospartiets längd skall i relation till huvudets längd vara 5:10.*
- *Skallens bredd skall i relation till huvudets längd vara 4:10.*

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Standardtext SLOUGHI:

Sloughi är stolt och högdragen men mycket tillgiven vid sin ägare, som den försvarar vid behov. Sloughi har jaktinstinkt och är kapabel till långvarig fysisk ansträngning, men uppskattar också inomhuslivets bekvämligheter.

Standardtext AZAWAKH:

Azawakh är livfull, uppmärksam och fjär. Den är reserverad mot obekanta, ibland t.o.m. skygg, men mjuk och tillgiven gentemot dem den accepterar.

HUVUD

Standardtext SLOUGHI:

Sett i profil skall huvudet vara långsträckt, elegant och finmejslat men ändå tämligen kraftfullt. Uppifrån sett har huvudet formen av en mycket långsträckt kil, som är bredast vid skallen och gradvis avsmalnande mot nosspetsen.

Skallparti: I profil skall skallen vara flat. Skallpartiet bör vara tämligen brett, 12-14 cm från öra till öra. Bakre delen av skallpartiet skall vara tydligt avrundat och skallens sidor skall vara harmoniskt rundade. Ögonbrynsbågarna skall vara endast svagt framträdande. Pannfåran skall vara obetydligt markerad. Hjässbenskam och nackknöl skall vara svagt framträdande.

Stop: Stopet skall vara obetydligt markerat.

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart. Den skall vara ganska stor, så att den inte ser knipt ut. Näsborrharna skall vara väl öppna. Då nostryffeln inte hålls upp av näsbenets struktur, sluttar den lätt nedåt.

Nosparti: Nospartiet skall, utan överdrifter, vara format som en lång kil. Det skall vara lika långt som skallpartiet. Nosryggen skall vara rak.

Läppar: Läpparna skall vara tunna, smidiga och precis täcka underkäken. Mungiporna skall synas så litet som möjligt.

Käkar/tänder: Tänderna skall vara normalt utvecklade. Käkarna skall vara starka och jämna. Saxbett.

Ögon: Ögonen skall vara mörka, stora och väl infattade i ögonhålorna. De kan ibland täckas av lätt snedställda ögonkanter. Uttrycket är mildt, något vemodigt och drömmande. Hos hundar med ljus pälsfärg är ögonen vanligen bärnstensfärgade. Ögonkanterna skall vara pigmenterade.

Öron: Öronen skall vara högt ansatta, dvs något över ögonhöjd. De skall vara nedhängande och ligga väl an mot huvudet. De får inte vara för stora. Till formen skall de vara triangulära, med lätt avrundade öronspetsarna.

Standardtext AZAWAKH:

Huvudet skall vara långt, tunt, torrt och utmejslat. Det skall vara ganska smalt, utan överdrift.

Skallparti: Hjässan skall vara nästintill flat och ganska långsträckt. Skallens bredd skall tydligt understiga hälften av dess längd. Skallens och nospartiets plan divergerar ofta lätt. Ögonbrynsbågar och pannfåra skall vara föga markerade. Däremot skall hjässkammen vara tydligt framträdande och nackknölen markerad.

Stop: Stopet skall vara mycket svagt markerat.

Nostryffel: Näsborrharna skall vara stora. Nostryffeln skall vara svart eller brun.

Nosparti: Nospartiet skall vara långt och smalna av mot nostryffeln utan överdrifter. Nosryggen skall vara rak.

Käkar/tänder: Käkarna skall vara långa och kraftiga. Saxbett.

Kinder: Kinderna skall vara flata.

Ögon: Ögonen skall vara mandelformade och ganska stora. Till färgen skall de vara mörka eller bärnstensfärgade. Ögonkanterna skall vara pigmenterade.

Öron: Öronen skall vara ganska högt ansatta, tunna, alltid bäras hängande och vara platta. De skall vara tämligen breda vid öronansättningen och hänga tätt intill skallen. De får aldrig bäras som rosenöron. Till formen skall öronen vara trekantiga med lätt rundade spetsar. Öronbasen lyfts när hunden lystrar.

HALS

Standardtext SLOUGHI:

Halsen skall vara lång och väl ansatt. Från sidan sedd är dess övre del lätt välvd. Halsens längd skall vara ungefär lika med huvudets längd. Huden på halsen skall vara tunn och stram, utan överflödigt halsskinn och med kort päls.

Standardtext SLOUGHI:

Halsen skall vara högt ansatt, lång, elegant, muskulös och lätt välvd. Huden på halsen skall vara tunn och får inte bilda veck eller påsar.

KROPP

Standardtext SLOUGHI:

Överlinje: Överlinjen skall vara mjuk med harmoniskt välvd. Höftbensknölarne skall vara väl synliga och alltid i nivå med eller något högre än manken.

Manke: Manken skall vara väl markerad.

Rygg: Ryggen skall vara kort och nästan plan.

Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, torrt, brett och lätt välvt.

Kors: Korset skall vara kantigt och brett. Det skall vara sluttande, men inte för brant.

Bröstkorg: Bröstkorgen får inte vara för bred, men den skall vara lång och nå nästan till armbågsspetsen. Revbenen skall vara flata.

Underlinje: Bröstbenet skall vara långt och uppdraget. Buk och flanker skall vara väl uppdragna. Underlinjen skall vara harmoniskt bågformad, varken för kantig eller för tvärt uppdragen.

Svans: Svansen skall vara tunn och torr. Den skall vara ansatt i korsets förlängning och bäras under rygglinjen. Den skall nå minst till hasleden. I vila är svansspetsen tydligt böjd.

Standardtext AZAWAKH:

Överlinje: Överlinjen skall vara nästan rak, horisontell, eller förete en lätt höjning mot höftpartiet.

Manke: Manken skall vara väl markerad.

Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, torrt och ofta lätt välvt. Höftbensknölarne skall vara tydligt markerade och alltid i nivå med eller högre än manken.

Kors: Korset skall vara snedställt men inte för brant.

Bröstkorg: Bringan skall inte vara särskilt bred. Bröstkorgen skall vara lång och djup men inte nå till armbågarna. Den skall inte vara så bred men skall ändå ge tillräcklig plats för hjärtat, varför bröstbenet inte får vara alltför tvärt uppdraget. Revbenen skall vara långa, tydligt framträdande och lätt och jämnt välvda ända ner till bröstbenet.

Underlinje: Bröstbensbågen skall vara markerad och inte alltför tvärt uppdragen mot buken, som skall vara mycket stramt uppdragen mot ländryggen.

Svans: Svansen skall vara lågt ansatt, lång, tunn, torr och avsmalnande. Den skall ha samma slags päls som kroppen. Svansspetsen skall vara vit. Svansen skall bäras hängande med spetsen något uppåtböjd. När hunden är upphetsad får dock svansen bäras över rygglinjen.

EXTREMITETER (FRAMSTÄLL)

Standardtext SLOUGHI:

Framställ: Frambenen skall vara lodrätt ställda och parallella.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa och tillbakalagda.

Överarm: Överarmarna skall vara starka.

Underarm: Underarmarna skall vara torra och väl musklade.

Handlov: Handlovarna skall vara smidiga och starka.

Mellanhand: Mellanhänderna skall vara smidiga och starka.

Framtassar: Framtassarna skall vara torra och långsträckt ovala. Hos lätt byggda sloughi har de ofta formen av en hartass. De två mellersta tårna skall vara påtagligt längre än de andra. Klorna skall vara svarta eller pigmenterade.

Standardtext AZAWAKH:

Framställ: Frambenen skall vara långa och tunna, nästan helt raka och helt parallellt ställda.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa med torr muskulatur. De skall endast vara en aning snedställda från sidan sett. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara mycket öppen (ca 130°).

Framtassar: Framtassarna skall vara rundade till formen, med tunna, tätt slutna tår och pigmenterade trampdynor.

EXTREMITETER (BAKSTÄLL)

Standardtext SLOUGHI:

Bakställ: Bakbenen skall vara lodrätt ställda och parallella, med flat muskulatur och framträdande senor.

Lår: Låren skall vara flata och muskulösa.

Underben: Underbenen skall vara långa med god muskulatur.

Has: Hasorna skall vara starka och väl vinklade.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara starka. Sporrar skall ej finnas.

Baktassar: Baktassar, se framtassar.

Standardtext AZAWAKH:

Bakställ: Bakbenen skall vara långa, torra och helt parallellt ställda.

Lår: Låren skall vara långa med framträdande men torr muskulatur. Vinkeln mellan höft och lårben skall vara mycket öppen (ca 130°).

Knäled: Vinkeln mellan lårben och underben skall vara mycket öppen (ca 145°).

Has: Hasorna skall vara lodräta och torra.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara lodräta och torra. I hemlandets standard anges att sporrar inte får förekomma.

Baktassar: Baktassarna skall till formen vara rundade. Trampdynorna skall vara pigmenterade.

RÖRELSER

Standardtext SLOUGHI:

Skritt, trav, galopp. Rörelserna skall vara smidiga, lätta och vägvinnande samt täcka mycket mark.

Standardtext AZAWAKH:

Rörelserna skall alltid vara mycket smidiga och påtagligt fjädrande i trav och skritt. Galoppen är studsande. I rörelse ger azawakh som helhet ett intryck av lätthet och spänst. Rörelserna är ett viktigt kännetecken hos rasen.

HUD

Standardtext SLOUGHI:

Huden skall vara mycket tunn och stram utan veck eller överflödigt halsskinn.

Standardtext AZAWAKH:

Huden skall vara tunn och stramt åtliggande över hela kroppen.

PÄLS

Standardtext SLOUGHI:

Pälsen skall vara mycket kort, slät och tunn

Standardtext AZAWAKH:

Pälsen skall vara kort och tunn och kan saknas helt på buken.

FÄRG

Standardtext SLOUGHI:

*Alla nyanser av sandfärg
- med eller utan svart mask,
- med eller utan svart mantel,
- med eller utan svart brindle
Sandfärgen får ha alla nyanser från ljus sand över till rött, med eller utan svarta hårspetsar (fawn).*

Standardtext AZAWAKH:

Färgen skall vara röd med avgränsade vita tecken på extremiteterna. Alla nyanser av rött är tillåtna, från ljus sandfärgat till mörkrött. Svart mask kan förekomma, liksom ibland vit bläs. Det skall finnas en vit fläck på bröstet och svansspetsen skall vara vit. På benen skall finnas vita "strumpor" eller åtminstone spår av vitt på tassarna. Svartbrindleteckning är tillåten.

STORLEK & VIKT

Standardtext SLOUGHI:

Mankhöjd: Hanhundar 66-72 cm, tikar 61-68 cm

Standardtext AZAWAKH:

Mankhöjd: Hanhund: 64-74 cm, tik: 60-70 cm

Vikt: Hanhund: ca 20-25 kg, tik: ca 15-20 kg

FEL

Standardtext SLOUGHI:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Avvikelse från önskvärda proportioner mellan mankhöjd och kroppslängd
- Något tung och grov i huvud och kropp
- Alltför mycket eller för litet markerat stop
- Alltför ljusa ögon
- Rygglinje som inte är plan
- Smalt kors, för brant eller för flackt kors
- Ej tillräckligt uppdragen buklinje
- Välvdalrunda revben
- Ej tillräckligt lång bröstkorg, kantig eller för tvärt uppdragen sedd i profil
- Alltför kort svans, alltför bepälsad svans, felburen svans
- Rund muskulatur
- Hård och grov päls
- Liten vit fläck på bringan

Standardtext AZAWAKH:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Tungt helhetsintryck
- För bred skalle
- Markerat stop
- För lång kropp
- Höftbensknölar på tydligt lägre nivå än manken
- Större pigmenterade, dvs. köttfärgade, partier

DISKVALIFICERANDE FEL

Standardtext SLOUGHI:

- Kroppslängd som påtagligt överskrider mankhöjden
- Höftledsknölar belägna påtagligt under mankhöjdens nivå
- Dåligt pigment
- Över- eller underbett
- Ståndöron, eller öron som bärs resta med framåtvikta öronspetsar, för långa öron, bakåtvikta öron (rosenöra)
- Halvlång päls
- Behäng på ben och svans
- Vita "strumpor"
- Ej standardenlig pälsfärg

Standardtext AZAWAKH:

- Mentalitet: hund som är paniskt rädd eller aggressivt attackerande.
- Avsaknad av rastyp (gäller i synnerhet tecken på inslag av nyligen genomförd korsning med annan ras).
- Betydande anatomisk missbildning som inte beror på skada eller olyckshändelse.
- Invalidiserande ej förvärvad anomali.
- Operativa ingrepp som döljer fel.
- Under- eller överbett.
- Ljusa ögon, s. k. rovfågelsögon.
- Revben som böjer sig åt fel håll vid bröstkorgens nedre del så att denna får formeln av en "fiollåda".
- Päls och färg som inte överensstämmer med standardens beskrivning.
- Sträv eller halvlång päls.
- Avsaknad av vitt på ett eller flera ben eller tassar.
- Mankhöjd som över- eller understiger den i standarden föreskrivna med mer än 3 cm.

NOTA BENE

Standardtext SLOUGHI:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Standardtext AZAWAKH:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

TESTIKLAR

Standardtext SLOUGHI:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Standardtext AZAWAKH:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

KOMMENTARER

Kommentarer till rasstandarden för sloughi och azawakh – jämförande utblickar till afghan och saluki

Dessa kommentarer utarbetades ursprungligen för en domarkonferens 1992 av Göran Bodegård och Birgitha Runmarker - har omarbetats och uppdaterats av Göran Bodegård – senast 2012 inför SvVK konferensen 27-28 oktober.

Ibland hävdas att vindhundsgruppen består av raser som typmässigt är mycket enhetliga och att det därför är (bör vara) lätt att bedöma vindhundar. Detta resonemang innehåller en förenkling som är potentiellt mycket riskabel.

Det är sant att alla vindhundsraser principiellt är "sighthounds" dvs ämnade för hetsjakt. Hetsjaktändamålet kan dock uppnås via olika anatomiska konstruktioner. Det generellt gemensamma för alla vindhundar är att de är förhållandevis lätta i sin kroppsbyggnad och har strömlinjeformer (dock utformade väsentligen olika i de olika raserna). Dessa gemensamma drag är absolut nödvändiga för funktionen och ska därför alltid efterfrågas i utställningsringen och de här karaktärerna uttrycks i de skrivna rasbeskrivningarna i termer som adelhet, elegans, svepande linjer. Det är naturligtvis viktigt att lära sig att förstå och sedan praktisera kunskaperna om vad som "skiljer" raserna typmässigt åt.

Vindhundsgruppen uppvisar åtminstone tre rasfamiljer som har sinsemellan olika ursprung och därmed också olika anatomiska lösningar av kraven för hur hetsjaktfunktionen ska garanteras i hundens byggnad.

Den första familjen – anglo-europeiska - utgörs av greyhound, whippet, italienska vindhund, skotsk hjorthund och irländsk varghund samt i viss mån borzoi. Den andra - afroasiatiska - är afghanen, salukin, sloughin och azawakhen. Den tredje är faraohunden podenco ibicenco och canario, cirneco dell'Etna samt de portugisiska podengo. - Den tredje familjen ingår i FCI grupp 5 (sektion 6 Raser av urhundstyp) De kan lämpligen benämnas "urhundar av vindhundstyp", andra beteckningar är primitiva vindhundar, Iberiska halvöns vindhundar, medelhavsindhundar m m. Dessa är inte egentliga sighthounds då deras jaktförmåga baseras på både väderkorn, hörsel och syn och inte bara synen (sighthounds). Deras naturliga jaktsätt är hetsjakt i flock. Sedan 1999 har dessa hundar förts till grupp 5. (det spanska ordet Podenco betyder jakthund. Vindhund heter Galgo)

Vi kommenterar här de afro-asiatiska vindhundarna. De anglo-europeiska vindhundarna kommenterades med jämförande reflektioner i SvVK domarkompendium rörande greyhounds (2007). Den tredje familjen behandlas i för sig i raskompendier till konferensen 2012.

Studerar man rasbeskrivningarna för afghan, saluki, sloughi och azawakh så finner man helt visst väsentliga formuleringskillnader, vilka dock egentligen inte alls alltid framhåller de skillnader för såväl typ som en del detaljer, som är väsentliga för raserna. På en del ställen är standardtexten till väsentlig hjälp för differentieringen av typerna. Vi vill här dock försöka att hjälpa till något att ytterligare understryka speciellt skillnaderna, så att de mest typiska och eftersträvansvärda egenskaperna tydliggörs: Varför är inte en saluki bara en hårlagsvariant av afghan? Vad är det egentligen för skillnad mellan en släthårig saluki och en sloughi? Vad är det för skillnad på en sloughi och en azawakh? De två raserna har ju för inte alltför länge sedan separerats upp från att ha sammanförts till en enda ras av FCI.

Dikussionen här utgår från helheten och som hjälp vidlägges några överskådliga teckningar som enkelt illustrerar olikheter och likheter i "outlines". Det kan givetvis hävdas att afghanen inte hör hemma i den här problemdiskussionen, då den ju alltid på grund av sin päls har ett mycket tydligt rasdrag. En afghan utan päls är dock uppenbarligen nära släkt med kusunraserna! Som synes av teckningen har vi tillåtit oss att förse alla medlemmarna i denna familj med afghanpäls. Under den typviktiga afghanpälsen kan alltså dölja sig en hund vars konstruktion och linjer faktiskt är en rätt otypisk afghan och som nerklippt skulle kunna göra sig i någon av kusunrasernas ringar! Känner man till exempel finesserna i en azawakhs konstruktion, så kan man kanske ha väsentlig hjälp att förstå varför en somliga afghaner ser besynnerliga och ovanlig ut och faktiskt inte är bra afghaner även om pälsen är stor typisk och vacker.

För att alls ta ställning till "rätt typ" måste man definiera vad typ är och här har alla vi domare vår egen mer eller mindre personliga synpunkt. – Typen kan för enkelhetens skull karaktäriseras som helheten i siluetten (outlines) i kombination med rörelsemönstret och temperamentet och vissa detaljer typiska för den enskilda rasen. Rörelser och temperament glöms ibland bort i kraven på bra helhetstyp.

Kommentarer rörande HELHETEN sådan man kan se den i proportionerna höjd/längd och silhuettlinjernas flöde.

Salukin är den till synes mest rektangulära av de här raserna och har den mjukaste linjeföringen. Salukin skall dock aldrig vara påtagligt lång. Afghanen ska vara kortare än salukin och ha en mer upprätt generell hållning. Afghanen erhåller sina svepande linjer och elegans genom den långa halsen, pälsen och framför allt de längre och tydligt mer vinklade bakbenen med mycket låga hasor. Sloughi och azawakh är kortare än saluki och ger ett mer högställt generellt intryck på grund av de tydligt brantare vinklarna både fram och bak! (Se på teckningen med den afghanbepälsade sloughin och azawakhen – dessa hundar blir alltså helt utan den marktäckning som afghanen ska ha, även om proportion höjd och längd ter sig rätt afghansk. Salukin med afghanpälsen blir genast i längsta laget om den skulle vara en afghan).

Det är mycket väsentligt att alla de fyra raserna skall ha god benhöjd – det är en dödssynd för en vinthund (oavsett ras eller familj) att vara låg på benen. – I realiteten skall alltså avståndet från armbågen till marken alltid vara högre än avståndet från armbågen till manken.

Hals och nacklinjerna; afghanen har den högst ansatta och stoltasturna halsen (ansatt som på en bra tax, som en domare en gång sa) salukins hals är något lägre ansatt och huvudet bärs mer framåt-uppåt än vad afghanen gör. Sloughin har en hals som väsentligen motsvarar salukin men utseendet påverkas av skuldran och överarmens öppnare vinklar. Azawakhen är även i halsen något mer extrem i linjerna och får tydligt högre resning än salukin och sloughin (förande tanken till italiensk vinthund). Till profillinjen kommer givetvis också **svansen** och här är skillnaderna stora. Afghanen med sin höga svansföring skiljer ut sig från de övriga raserna. Salukin och sloughin har väsentligen samma formuleringar av svansbeskrivningen i sina standarder. Azawakhen tillåts bära svansen över rygglinjen när den är alert.

Överlinjerna är olika hos dessa fyra raser – men ingen av raserna skall ha en avfallande – setterlik – överlinje!

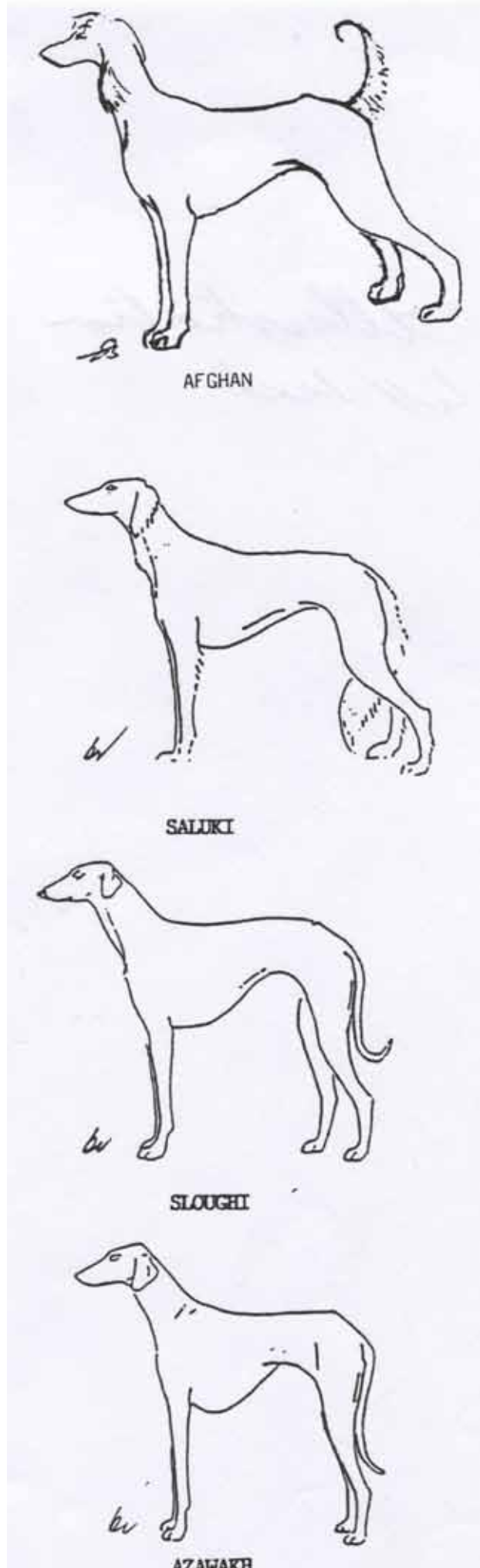
Afghanen har en kort och plan rak överlinje med markeringar dels i den något (jämförelsevis) tvära övergången hals till rygg, den tydliga manken och de tydliga höftbensknölnarna. Svansansättningen är relativt låg men svansföringen är alltid hög och svanslinjen balanserar den stolta hållningen i halsen. Skulderbladstoppar(manken) och höftbensknölar på väsentligen samma plan - gör att överlinjen alltså i stort blir horisontell.

Salukins överlinje är väsentligen mjukare i linjeföringen än afghanens och detta beror på halsens mjukare övergång i ryggen (huvudet bärs aldrig så högt som afghanen) och överlinjens avslutning i den lågturna svansen. Salukins rygg uppfattas på detta klart längre än afghanens. Mycket muskler och brant kors gör överlinjen whippetlik och det är alls inte rätt.

Sloughin ska generellt vara något högre än lång! (100:92)

Sloughins överlinje motsvarar salukins men med kortare längd och ett mer avfallande kors. Det skall finnas en antydning till bakhöghet. Höftbensknölnarna ligger aldrig lägre än horisontalplanet genom skulderbladstopparna. Länden är något välvd men överlinjen får aldrig bli whippetkurverad.

Azawakhen är ännu kortare än sloughin (skall ha proportionerna av en rektangel ställd på högkant.) Azawakhen ska ha

mycket markerade höftbensknölar och avfallande kors. Överlinjen är helt rak men inte horisontell utan hunden skall vara tydligt markerat men ej överdrivet bakhög. Överlinjen ger i kantigare intryck än salukin och sloughin.

Underlinjen som ju bildas av bröstkorgen och buken och ljumsken, uppvisar hos alla fyra raserna markerat tydliga S-kurvor som dock är olika kraftigt kurverade. Afghanen har en god längd i bröstkorgen och det har också salukin vilket ger en mjukare mer utplanad S-kurva tillsammans med den gott uppdragna buken. Sloughin har också en lång och djup bröst-korgh med välvda revben och ordentligt uppdragen i ljumsken men underlinjen hos Sloughin uppvisar kortare mer tydligt kurverad S-linje på grund av att rasen är generellt kortare. Azawakhen har en djup bröst-korgh som är kortare och flat i sidorna och har en mycket extrem uppdragning av buken, varför underlinjen hos denna ras blir mest särpräglad med en linjering som påverkas av bröstbenet (se illustration) och inte alls är så mjukt linjerad. – Litet mer åt Z-hållet än S faktiskt.

Extremiteter - generellt gäller för alla fyra raserna att det skall finnas en god balans mellan frontens (skuldervinkeln) och bakställets vinklar. För alla de afroasiatiska raserna gäller att frontpartiet skall vara väl tillbakalagt så att halsansättningen blir vacker och halsens längd inte inskränks av framskjutna skuldror. Alla raserna skall vara höga på benen. Afghanen är den minst "högställda" och azawakhen har tydligast mycket luft under sig.

Afghanen skall ha de bäst tilltagna frontvinklarna som vackert balanserar de generösa vinklade bakbenen. – Afghanen skall "cover much ground" dvs ha rejäl räckvidd i bakstället både i stående o i rörelse. Afghanen har de afroasiatiska vint-hundarnas generösaste vinklar och de lägsta hasorna.

Salukin har öppnare front vinklar som skall balansera bakstället bra - Hunden står naturligt med så att hasen är tydligt (men inte överdrivet!) bakom lodlinjen genom sittbensknölen. Inte överdrivet låga hasor.

Sloughin har än mer öppna vinklar fram och bak. Man skall få en tydligare känsla av att benen är "lodrätt ställda" och det branta korset och de rakare bakbensvinklarna gör att hunden i stående inte täcker mycket mark; hasorna är inte överdrivet låga.

Azawakh har samma principiella konstruktion i front och bakställ som sloughin men bara ännu mer uttalat så att beskrivningen av "rektangel ställd på högkant" blir tydlig.

En saluki eller sloughi eller azawakh med afghanens svepande långa marktäckande bakben har ett väsentligt tyffel även om det kan te sig mycket glamoröst.

Skillnaderna mellan raserna i familjen kan enklast uttryckas så att vinklar och räckvidd avtar från afghan till saluki till sloughi till azawakh. Likaledes tilltar haslängden i samma ordningsföljd.

Kommentar kring detaljer

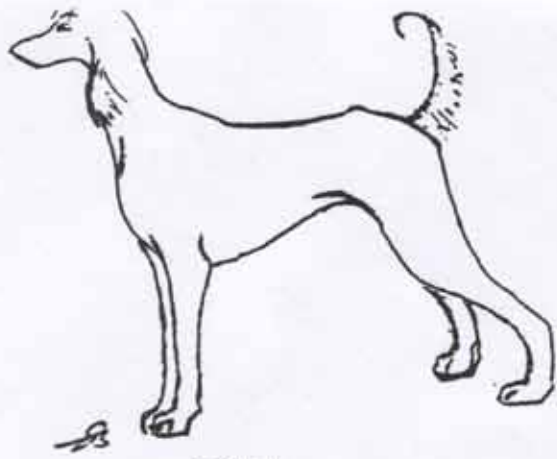
Generellt gäller att alla afroasiatiska vitnhundar skall ha vackra långa huvuden. Nosen skall alltid vara mins lika lång som skallen. I de flesta fall strävar man efter parallella plan (nos/skalle) men här finns förvisso variationer; dock kan aldrig tydlig drop nose uppskattas liksom inte heller svaga och fallande baksallar.

Huvudet och uttrycket är typviktiga hos alla fyra raserna. Hos afghanen accepteras en viss typvariation i huvudena, och detta gäller också salukin. Det förklaras av att dessa raser har flera raser/varianter i sina genpolar. Sloughi och azawakh har var för sig mer enhetliga huvudtyper.

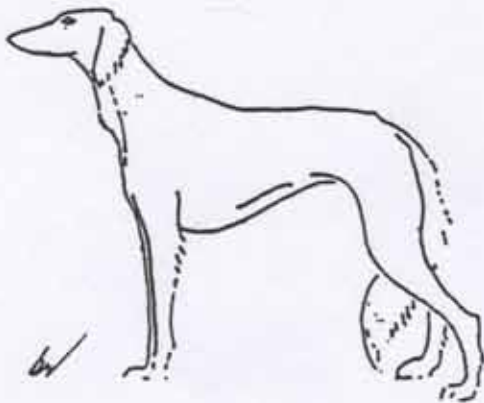
Både salukin och afghanen skall ha långa skallar men afghanens skalle skall vara "inte alltför smal" och salukins "måttligt bred mellan öronen". I båda raserna frågas efter påtaglig ädelhet i huvudet. Skillnaderna finns främst markerade i ögonen: en afghan ska ha principiellt trekantiga och en aning snedställda ögon, där salukin ska ha stora och ovala men inte utstående ögon. Afghanen ska ha relativt lågt ansatt öron, som också är långt tillbaka samt bärs tätt intill huvudet och salukin ska ha ganska högt ansatta långa och rörliga öron.

Sloughins huvud är långsträckt elegant och ädelt men ändå kraftfullt. Uppifrån sett formar huvudet en långsträckt kil, bredast vid skallen avsmalnande mot nospetsen. Det triangulära intrycket är mycket väsentligt för typen vilket förstärks av öronansättningen. Sloughins skalle ska vara flat och ganska bred. Bakhuvudet ska vara tydligt avrundat och skallens sidor harmoniskt rundade. Ögonbrynsbågar och pannben ska vara föga framträdande. Hjässbenskammen och nackknölen ska vara synliga. Stopet blir alltså obetydligt markerat. Nospartiet ska vara format som en lång kil som är ädel och av ungefär samma längd som skallen.

Azawakhens huvud skall bäras stolt. Det är långt och påtagligt torrt. Skalltaget är plant och skallen är lång och tydligt smalare än t ex saluki och sloughi (skallens bredd måste vara mindre än hälften av skallens längd) Ögonbrynsbågar och pannbenet skall som hos sloughi vara föga framträdande. Däremot är nackknölen tydlig. Stopet är mycket obetydligt markerat Stopet är bara antytt och här är parallella plan mest önskvärt. – Nosen och nosppegeln skall vara långa och raklinjerade – tydligare än hos kusinraserna – och kinderna flata. Således har Azawakh det smalaste och ädlaste av huvudena bland den afroasiatiska vinthundarna. Azawakh får ha brun nosppegel – alltså diluted färg ok.

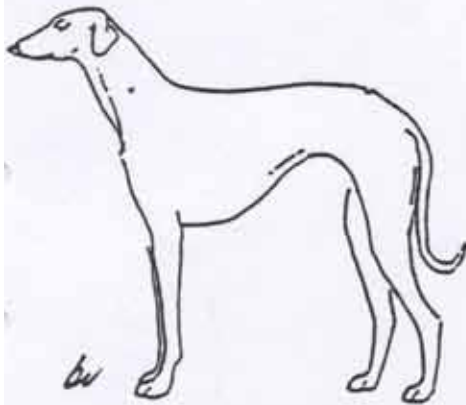
AFGHAN

SALUKI

SALUKI

SLOUGHI

SLOUGHI

AZAWAKH

AZAWAKH

Ögon: Sloughins ögon skall vara stora, mörka och ligga djupt och ibland täckt av lätt snedställt ögonlock (ger de facto ett triangulärt intryck) Uttrycket är vilt och något vemodigt (drömmande) Azawakh har större ögon som är mandelformade.

Öron: Sloughins öron skall vara högt ansatta och bäras hängande tätt mot kinderna och inte vara för stora eller för långa. De skall vara trekantiga och ha lätt rundade toppar. Azawakh har större öron än sloughin och med en bred bas och hängande tätt intill skallen. Öronlädret är länge varför trekantigheten inte blir så uttalad.

Uttryck: Afghanens uttryck är överlägset arrogant med en viss gnista av vildhet. Salukins uttryck är mer mildt och värdigt litet överseende. Sloughin är också mildt men tydligt vemodigt – och skiljer sig från Salukins mycket på ögonform och öron. Azawakh är också vemodig men har en intensivare blick. – Man skall komma ihåg att alla de afroasiatiska vinthundarna får ett mycket intensivt koncentrerat uttryck när hetsjaktlusten väcks. Pälsen hos sloughi och azawakh skall principiellt vara av samma sort dvs mkt kort, slät tunn och fin och huden skall vara tunn stam och torr - Tunnheten är mest uttalad hos azawakh vilket ger fullt synligt muskelspel, senior, ådringar och skelett. Sloughin ger i detta något robustare intryck - skillnaderna återspeglar troligen de olika klimaterna i rasernas hemländer.

Färgen hos sloughi och azawakh visar väsentliga skillnader. Sloughin är sandfärgad i varierande nyanser men får också vara brindle med eller utan svart mask och black and tan och black and brindle – Sloughin skall inte ha några vita tecken eller markeringar vilket är den stora skillnaden till azawaken. Azawakhens färg varierar från gräddvitt till brunt via alla nyanser av rätt och fawn (diluted) – mest önskvärt är mättat rött eller sand i olika nyanser. Får också vara brindle. Svart mask kan förekomma. Azawakh skall ha vitt på fötter, bröst och svanspets och en mindre vit bläs är också tillåtet - vita sockor är alltså önskvärt och man måste under alla omständigheter kräva spår av vitt på alla fyra fötterna.

Viktiga fel: Hos sloughi och azawakh är inte ståndöron, vippöron eller rosenöron acceptabelt. Inte heller halvlång päls och fransar. Hos azawakh anges som fel uttalat stop, för ljusa ögon, opigmenterade områden, frånvaron av vitt på de fyra fötterna. Total avsaknad klopigment (spår av svart krävs på åtminstone en klo undantagandes de gräddvita hundarna).

Rörelser

Afghanens rörelser ska vara långa svepande och svävande med en viss fördröjning, som är alldeles specifik för rasen. Salukin har normalare rörelser men ska ha en dansande elasticitet i travet men inte alls afghanens fördröjda elasticitet.

Sloughin och azawakhen är alltså väsentligt kortare som helhet, vilket tydligt påverkar rörelserna som blir kortare, lätta och eleganta – azawaken är extremt lätt och elegant i steget och på grund av fjädringen blir steget också högre.

Mentalitet och temperament

Afghanen är arrogant och aktivt positiv med gnista och lättantändlighet men också stor värdighet. Salukin är reserverad mot främlingar men inte nervös eller aggressiv. Den är värdig, intelligent och självständig (avvaktande och cool). Sloughin är högdragen och stolt gentemot främlingar och kan te sig något sorgset vaksam. Azawakhen är alert och uppmärksam och klart reserverad mot främlingar och med någon vildhet i karaktären.

SCHEMATISK ÖVERSIKT

	AFGHAN	SALUKI	SLOUGHI	AZAWAKH
LÄNGD	kort	längre	kort	kortast
HALS	reslig	lägre ansatt o buren som saluki		reslig
ÖVERLINJE	plan	plan	ngt överbyggd	överbyggd
HÖFTBENSKNÖLAR	++	Nej	Nej	+++
KORS	Ej brant	ej brant	brant	brant
VINKLAR	++++	++	+(+)	+
TASSAR	Stora	hartass	hartass	kattfot
HUVUD	ögon och öron, se kommentarerna			
RÖRELSER	typegna	”normala”	lätta++	lätta+++
MENTALITET	aktiv	”cool”	sorgsen	”vild”

Bilder som skall infogas - i anslutning till Helheten skall sidan med teckningarna av de fyra raserna med och utan päls. De specifika rasbilderna på sloughi och azawakh skall finnas i direkt anslutning till de tryckta standarderna som inleder kompendiet.

